Štev. 339. V Trstu, v torek 7. decembra 1915. Letnik XI.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.
Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.
Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.
Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . 12.—
za tri mesece . . . . . 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.
Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.
Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnine in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti". — Plača in tožbe se v Trstu.
Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652

Pregled najnovejših dogodkov.

Italijansko bojišče. — Na soški fronti topovski boji. Obstreljevanje Gorice in Št. Petra. Napadi pri Redipugli, Polazzu in Sv. Martinu odbiti. Na tirolski fronti topovski boji.

Srbsko bojišče. — Prodiranje naših čet južno Novegapazarja in proti Peči. 7 sovražnih ladij v Adriji uničenih. Francoski podvodnik »Fresnel« potopljen.

Rusko bojišče. — Nič novega. Ruski napad jugozapadno Babiskega jezera pri Rigi odbit.

Zapadno bojišče. — Topovski boji in boji z ročnimi granatami.

Turška bojišča. Veliki poraz Angležev pred Bagdadom. Umikanje Angležev proti Kutulamari in južno odtod. V Dardanelah v splošnem položaj neizpremenjen.

Razno. — Italijanska zbornica. — Francosko - angleška vojna konferenca v Calaisu.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 6. (Kor.) Uradno se objavlja: 6. decembra 1915, opoldne.

Na soški fronti se je nadaljeval topovski ogenj. Na posameznih mestih, posebno proti goriškemu predmostju, je bil od časa do časa zelo srdit. Gorica in sosednji kraj Št. Peter sta bila obstreljevana iz vseh kalibrov. V oddelku doberdobske planote je prešla italijanska pehota tekom dneva pri Redipugli in Polazzu, ponoči pri Sv. Martinu v napad. Bili so povsod odbiti. Na tirolski fronti se je razširilo proti utrjenemu ozemlju pri Larlaru naperjeno delovanje sovražne artiljerije sedaj tudi na sosednjo postojanko severno doline Ledro.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Dogodki na morju.

DUNAJ, 6. (Kor.) Uradno se objavlja: 6. decembra 1915, opoldne.

Dne 5. decembra je naša križarka »Novara« s par rušilci v Sv. Ivanu Medovanskem potopila s topovskim ognjem tekom izkrcavanja vojnega orožja tri velike in dva manjša parnika, pet velikih in mnogo manjših jadrnic. En parnik je zletel v zrak. Brodovje je pri tem zelo srdito, a brezuspešno obstreljevalo okoli 20 topov s kopnega. V bližini odtod je Nj. Vel. »Varasdiner« uničil francoski podvodnik »Fresnel« in ujel poveljnika, drugega oficirja in 16 mož. Neko drugo brodovje je v noči 23. novembra potopilo s treml topovi oborožen parnik in eno večjo motorno jadrnico, obe ladji italijanskega izvora, ko ste bili dobro obloženi na potu iz Brindisija v Drač. Preostali parnika, med njimi štirje vojne mornarice, so bili ujeti, moštvo motorne jadrnice pa izpuščeno v čolnih.

Brodovno poveljstvo.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 5. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Poročilo Cadorne z dne 4. decembra: Spopadi manjših oddelkov so se vršili v ozemlju Tonale, kjer so se zbrale sovražne čete, in pri hospicu San Bartolomeo in v dolini Ledro, kjer se je sovražen napad na našo pred kratkim osvojeno postojanko izjalovil. Na pobočju Mrzlega vrha so prodirale v noči t. m. po srditi artiljerijski pripravi po topovih vseh kalibrov goste množice pehote in vedno na novo vrveče mase proti našim zakopom. Kljub uničujočemu učinku našega preciznega brzostrelnega ognja so udrle manjše sovražne skupine na nekaterih točkah v našo linijo, a so bile po srditem boju mož proti možu takoj zopet vržene. Po silnem boju je bil sovražnik pognan v beg in je pustil na bojišču nad 500 mrtvih. Ujeli smo nekaj mož, med njimi 3 oficirje. Tudi v oddelku Vrha sv. Mihela na kraški planoti so bili sovražni napadni poizkusi odbiti. Na ostali fronti je položaj neizpremenjen.

Padli in odstavljeni italijanski generali.

LUGANO, 5. (Kor.) — Generallajtnant Trombi, eden najodličnejših italijanskih zbornih poveljnikov, je padel dne 28. novembra v izgubonosnih bojih za Italijane ob Soči. Tudi polkovnik Cimetta je padel.

LUGANO, 5. (Kor.) Po uradnih italijanskih poročilih so bili stavljeni generalmajorji Lisi Natoli, Del Re in Foderaro na dispozicijo.

Kitchener — Cadorni.

LUGANO, 5. (Kor.) Vojni minister lord Kitchener je poslal načelniku generalnega štaba Cadorni brzojavko, v katerem izraža zahvalo za prijateljski sprejem v italijanskem glavnem stanu in iskreno nado na zmago italijanske armade. General Cadorna je odgovoril z izrazom globokega zadovoljstva za Kitchenerjevo priznanje poveljstva in učinkovanja vojaške akcije Italije in je iskreno nazdravil vojskovodji, ki je ustvaril velike angleške armade, ki se bojujejo v trdni nadi na zmago kulture skupno z zavezniki proti skupnemu sovražniku.

Italijanska zbornica.

Zaupnica vladi s 405 proti 48 glasovom.

RIM, 5 .(Kor.) Zbornična seja 4. t. m. se je pričela z izvajanji katoliškega poslanca M e d a, ki je, opozorivši na prejšnje nevtralistično mišljenje, poudarjal potrebo, da se sedaj stori vse v dosego zmage in skrajšanje ter omejitev vojne. Pri tem pa se ne sme kaliti edinost naroda in motiti delo vlade ter se mora ohraniti zaupanje v bodočnost. Nato je govoril prejšnji finančni minister Luzzatti, ki je pozival vlado, naj brez optimizma ukrene vse izredne gospodarske in finančne ukrepe, da se bo mogla izcgniti velikim nevarnostim. Zasnovatelji te vojne so vojaški in gospodarski pripravljeni in se niso bali opustošiti Belgije in skoraj ubiti Srbije. Govornik je želel takojšnje vstajenje belgijskim in srbskim mučenikom. Vkljub potrebi odločnega zastopanja načel narodnosti in neodvisnosti četverozavezna diplomacija na Balkanu ni ravnala posebno modro in odločno. Pristop k londonskemu dogovoru se zdi, da ne daje popolnega jamstva, da bi Italija žela za svoje žrtve primerne sadove in da bi bila militarično, diplomatično in gospodarski enakoveljavna s svojimi zavezniki. Končno je govornik grajal vladne davčne odredbe. — Nato je poprijel za besedo ministrski predsednik Salandra, da je odgovoril predgovornikom. Da bi glede zunanje politike in vojnega položaja podajal nadaljna pojasnila, je izjavil Salandra, da bi ne bilo koristno za deželo. Vlada priznava popolnoma resnost položaja in ve, kakih naporov je treba; toda njeno zaupanje v končno zmago je manje omajano kot kedaj prej. Srečni in nesrečni dogodki so vedno bolj prepričevali vlado o potrebi in pravičnosti vojne, brez katere bi bila Italija nepreklicno oškodovana v svojih koristih in na svoji časti, kakor spoznavajo vsi sloji naroda sedaj bolje kot kedaj prej. Prebivalstvo ob obali Adrije, ki je trpelo veliko, ve danes, da se vrši vojna zlasti za to, da se za bodčonost onemogoči tako trpljenje. Topografična inferiornost Italije v Jadranskem morju se more odpraviti samo z zmagovito vojno. Italija pač more pripuščati, da se kažejo tudi drugi narodi ob Jadranskem morju, mora pa vztrajati na stališču, da mora Italija zaradi svojega ozemlja, svojih koristi in premoči svoje kulture v Jadranskem morju imeti civilno hegemonijo. Ministrski predsednik je govoril nato o dobavnih sleparstvih, vojnih pokojninah in bodočem gospodarskem položaju, ki je odvisen od zmage, ki edina daje svobodo odločitve. Končno je Salandra zagovarjal svoje demokratično notranjo politiko in izvajanje cenzure, pri čemer je napovedal ob burnih protestih socijalistov, da bi celo popolnoma zatrl časopisje, če bi kvarilo koristi in dušo naroda in bi hotelo žrtve vojne napravljati še mučnejše. Duša naroda se ne strinja s socijalisti. Govor ministrskega predsednika je zbornica poslušala z menjajočo se pazljivostjo in brez vidnih izrazov pritrjevanja. — Povodom nato sledečih utemeljevanj raznih dnevnih redov, katerih eden, ki so ga predlagali nacijonalci, a ga hitro umeknili, je poleg pridobitve Trsta poudarjal tudi potrebo, da se pridobita Reka in Split, je socijalist Mazzoni kar najiuje grajal cenzuro in obožcvanje D'Annunzia, dočim pa je reformni socijalist Ciccotti nato z liričnim govorom o narodu, domovini, kulturi, disciplini, državljanski hrabrosti in sličnih stvareh poizkušal zopet dvigniti razpoloženje in vzbujati veliko ginjenje. Poslanec Boselli, predsednik nacijonalnega društva »Dante Alighieri« in dekan poslanske zbornice, je izrabil to razpoloženje za nov patrijotičen apel. Ministrski predsednik Salandra je izjavil nato, da more sprejeti dnevni red Ciccotti-Bosellijev, ki odobrava izjavo vlade, in da smatra zaupnico zbornice kot zaupnico, podano domovini in njegovemu kabinetu, toda le zato, ker hoče nadaljevati vojno do končne zmage. — Nato je v hrupu izjavil bivši minister za zunanje stvari, Cappelli, da bi se vojna ne bila smela pričeti, da se pa ne sme kršiti duh vladne kontinuitete, vsled česar da se rajši vzdrži glasovanja. — Socijalist Turati je rekel v kratki izjavi, da bodo socijalisti glasovali proti kabinetu, ker je hotel imeti vojno, ker je treba obsojati z glasovanjem ljudstva ali parlamenta zlagano nacijonalno edinost, pa tudi zato, ker ta kabinet celo od prijateljev vojne ne enkrat, temveč desetkat zasluži nezaupnico. — Končno se je vršilo imensko glasovanje, pri katerem je 405 poslancev glasovalo za Ciccotti-Bosellijev dnevni red, 48 poslancev pa proti njemu. Med poslednjimi se je nahajal tudi radikalec Chiaraviglio, Giolittijev zet. Glasovanja so se vzdržali med drugimi: Cappelli, Enrico Ferri in državni podtajnik za notranje stvari v zadnjem Giolittijevem ministrstvu, Falcioni.

Srbsko bojišče.

DUNAJ, 6. (Kor.) Uradno se objavlja: 6. decembra 1915, opoldne.

Naše čete so prodrle sedaj zapadno in jugozapadno Novegapazarja in na cesti, ki vodi iz Mitrovice v Peč, na črnogorsko ozemlje. Na kraškem ozemlju Pestere so bili črnogorski predniji oddelki vrženi v glavno postojanko. Vzhodno Peči smo vrgli srbski zadnji oddelek. Naše sprednje čete se bližajo mestu. V zadnjih bojih je bilo ujetih 1.100 mož.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

BERLIN, 6. (Kor.) Veliki glavni stan, 6. decembra 1915.

Južno Sjenice in severovzhodno Peči so bili črnogorski in srbski oddelki vrženi.

Vrhovno armadno vodstvo.

Italijanska ekspedicija v Albanijo.

PARIZ, 5. (Kor.) Turinski posebni poročevalec »Petit Parisiena« poroča, da so bile izkrcane v Albaniji zaenkrat ženijske čete, ki zboljšujejo pota in ceste v notranjosti. One hočejo vzpostaviti zvezo s srbsko armado, ki se umika deloma v Debro, deloma proti obrežnemu ozemlju.

Francoska za nadaljevanje balkanske akcije.

PARIZ, 5. (Kor.) V kritiki diplomatičnega položaja pravi »Temps«, da je trdno prepričanje francoske vlade, da bi opustitev Macedonije pomenjala pogrešku, in poudarja, da sedaj francoske politične ličnosti delajo nato, da se v zavezni Angleški utrdi in uveljavi to prepričanje. Gre namreč res za to, da bi se obvezali Angleži, da odpošljejo ojačenja, ki bi mogla povzročiti preobrat v položaju, ki se je zelo poslabšal zaradi neodločnosti in zavlačevanja.

Grška — četverozveza.

LONDON, 5. (Kor.) »Times« doznavajo iz Aten: Angleški in francoski poslanik sta posetila ministrskega predsednika Skuludisa. Pogovor je trajal nad eno uro. Namen poseta je bil, da napovesta izročitev odgovora četverozveze, ki bo sestavljen v spravljivem smislu, in se izroči v kratkem.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 6. (Kor.) Uradno se objavlja: 6. decembra 1915, opoldne.

Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 6. (Kor.) Veliki glavni stan, 6. decembra 1915.

V jutranjem svitu se je včeraj ruski napad jugozapadno Babitskega jezera (zapadno Rige) izgubonosno razbil pred našimi linijami. Po ruskem topovskem ognju z morja zadeto nemško letalo je bilo pri Markgrafnu ob kurskem obrežju s posadko vred rešeno.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 6. (Kor.) Veliki glavni stan, 6. decembra 1915.

Na raznih mestih fronte topovski boji in boji z minami in ročnimi granatami. V ozemlju Bapaume ste bili v zračnem boju sestreljeni dve angleški letali. Letalci so mrtvi.

Vrhovno armadno vodstvo.

Vojna konferenca v Calaisu.

LONDON, 4. (Kor.) Uradno se poroča: Ministrski predsednik Asquith, lord Kitchener, prvi lord admiralitete Balfour, spremljani od vojaških in mornariških izvedencev, so konferirali danes v Calaisu s francoskim ministrskim predsednikom Briandom, vojnim ministrom Gallienijem in mornariškim ministrom Lacaze in so se vrnili zvečer v Anglijo.

PARIZ, 5. (Kor.) Agence Havas poroča o posvetovanjih, ki so se vršila v Calaisu, da sta bila poleg že imenovanih oseb navzoča z angleške strani šef generalnega štaba Murray in zastopnik zunanjega urada, na francoski strani pa politični ravnatelj zunanjega ministrstva Margerie in šef generalnega štaba Graziani. Konferenca je trajala od pol dveh popoldne do 6 zvečer in se je nanašala na najvažnejša vprašanja.

LUGANO, 2. (Kor.) Podnačelnik italijanskega generalnega štaba, general Porro, se glasom poročila »Secola« udeleži skupno z ruskim generalom Žilinskim prvega posvetovanja vojnega sveta četverozveze v Parizu, na katerem se bo razpravljalo predvsem o splošnem položaju s posebnim ozirom na dogodke na Balkanu.

Rekrutiranje in izgube Angležev.

LONDON, 5. (Kor.) »Nation« pravi: Prebivalstvo Velike Britanije znaša 47 milijonov. Maksimum rekrutacije zamore znašati radi tega 4,700.000, a je bilo doseženo dne 5. avgusta že 64% te številke.

LONDON, 5. (Kor.) Zadnji seznam o izgubah izkazuje 41 oficirjev in 708 mož.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 4. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta v Iraku: Naše čete so dne 2. decembra prodrle 25 km daleč in nadaljevale zasledovanje sovražnika, ki se umika v neredu. Kraj Baglikale, neposredno zapadno Kutulamare, je bil zaseden. Uplenili smo tamkaj eno sovražno ladjo - vlačilko in eno šalupo, obloženo z municijo, živili in vojnim materijalom vseh vrst, in ujeli nekaj mož. Število samo tekom enega tedna napravljenih ujetnikov znaša 8 oficirjev in 520 mož. Pred kratkim uplenjeno topničarko »Firiklense« smo imenovali po svetem Selmanu z ozirom na to, ker so Angleži v mavzoleju imenovanega svetnika, ki se nahaja v kraju enakega imena, umorili 6 uslužbencev. — Kavkaška fronta: Običajni ogenj sovražnika na morju in na suhem so zadušili z uspešnim odgovarjanjem naše artiljerije. — Dardanelska fronta: V Kekmik Limanu je bila zadeta ena sovražna prevozna ladja, ena torpedovka je pobegnila. Pred Ari Burnu smo uničili eno sovražno strojno puško v Kanlisirtu. V oddelku Sedil Bahra se je vršil v noči od 2. na 3. t. m. srdit boj z bombami. Sovražnik je izstrelil veliko množino krogelj proti našemu središču in levemu krilu. Naša artilijerija je štirikrat zadela sovražno oklopnico, ki je streljala iz Saroškega zaliva v smeri Kavakepri. Oklopnica je prenehala streljati in se je oddaljila. Naši topovi so pognali dalje v beg tudi sovražno torpedovko, ki se je poskušala približati zalivu. Na tej fronti so naši letalci v zadnjih dneh sijajno tekmovali med seboj. Vojno letalo pod vodstvom poročnika Ali Rize in pilotom Orhanom je sestrelilo v oddelku Seddil Bahra enega sovražnega letalca. Dalje je to letalo z bombami prisililo sovražno oklopnico, ki je hitela na pomoč neki ponesrečeni torpedovki, da se je oddaljila. Nato je letalo streljalo s strojno puško na posadko, ki se je nahajala na mostu oklopnice in na torpedovki in pognalo sovražnega letalca, ki je poskušal napad, v beg. Isto letalo je dne 2. decembra napadlo sovražen monitor, ki je obstreljeval naše postojanke, in ga je očividno zadelo, tako da je bil monitor prisiljen, da je ustavil ogenj.

LONDON, 4. (Kor.) Uradno poročilo o bojih v Mezopotamiji pravi: Kakor že poročano, je imel general Townshend bojišče pri Ktesifonu zasedeno in je odbijal vse protinapade, dokler niso bili odvedeni ranjenci in 1600 turških vojnih ujetnikov. Nato se je z ozirom na velike izgube in vsled prihoda turških ojačenj umaknil. Skupne angleške izgube so znašale 4567 mož. V noči na 30. novembra se je spustil Townshend z zadnjim oddelkom v boj z mnogo močnejšim sovražnikom. Pri tem smo izubili 150 mož in dva porečna parnika, ki smo ju morali vsled sovražnega ognja opustiti. Poprej smo napravili topove in stroje nerabne. Po zadnjih poročilih se je nahajal general Townshend par milj od Kutulamare, kamor so se umaknile njegove čete.

CARIGRAD, 5. (Ag. Tel. Milli.) Glavni stan javlja: Iraška fronta: Naše čete so se 3. decembra na razdaljo dveh ur približale Kutulamari, kjer se je zbiral sovražnik, in so prisilile sovražnika, ki se je nahajal na bregu onstran Kutulamare, da je pobegnil v čolne. — Dardanelska fronta: Artiljerijski dvoboj in boj z bombami. Pri Ari Burnu sta se zaradi našega ognja morala odstraniti dva sovražna transportna parnika. Pri Seddil Bahru smo na desnem krilu razdejali sovražno mino, nakar je sovražnik srdito obstreljeval naše postojanke na tem krilu. Obstreljevanja so se udeleževale vojne ladje.

CARIGRAD, 5. (Kor.) Med širšimi sloji ljudstva je vest, da je bil namen vzpostavitve direktne zveze med Carigradom in centralnimi državami v prvi vrsti ta, da se preskrbi dardanelsko artiljerijo z modernimi motornimi baterijami, ki so že prispele na lice mesta ali pa so na potu, vzbudila čustva hvaležnosti napram Avstriji. To čustvo se izraža tudi v listih. »Tasvir i Efkiar« prinaša slike 42 cm in 30'5 cm motornih baterij s pripombo, da so se izkazali ti topovi kot največji faktor splošne vojne, ki je na raznih bojiščih odločil izid bitke.

Posebna misija angleškega kardinala.

PARIZ, 5. (Kor.) Kakor poroča »Petit Parisien«, je v Rim h konsistoriju potujočemu angleškemu kardinalu Bourneju poverjena posebna misija pri papežu.

Položaj.

6. decembra.

Položaj **Srbije** je drastično označen s pismom srbskega kralja Petra ruskemu carju, o katerem javljajo iz Soluna. To pismo da je pisal kralj pred svojim odhodom iz Srbije in dodal da mu je grude srbske zemlje, a odnesel je je kapitan Vukotić v Petrograd. Kralj našteva v tem pismu vse svoje naloge ter obdolžuje carjeve svetovalce, da so zakrivili uniče-

---

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépin

— V mojem budoarju.
— Izborno.
— Ne bom vas vodila, saj se spoznate.
— Kakor da bi bil doma. Hitim tjakaj na perutih ljubezni.
— Da, toda še eno besedo.
— Kaj?
— Ne čudite se, dekletce spi.
— Zbudim jo.
— Morda ne pojde to tako lahko.
— Zakaj ne?
— Zdi se mi, da nocoj spi precej trdno.

Gospod de Vaunoy je vprašujoč pogledal Brankadorko.

— Aj, aj! — je dejal; — spi precej trdno, pravite?

— Mislim, da, — je odvrnila sovodnica smeje. — Dobro je, da ste tu. Kaj bi pa tudi moglo biti naravnejšega? Dekletce je tako mlado in moje vino tako staro!

Gospod de Vaunoy se je zadovoljno posmehljal, kar je bilo očividno znak, da je razumel.

Nato se je obrnil proti budoarju in takoj nato so se vrata zaprla za njim.

XXI.

Pri peči.

Zapustimo za nekaj časa stanovanje gospe Brankadorke in se vrnimo v čistejše ozračje, k našemu prijatelju Mauricu Torcyju in poglejmo, kaj se je godilo tamkaj prav tedaj, ko je bankir Vaunoy prišel k Brankadorki.

Karel in Maurice sta si sedela nasproti v Mauricovi spalnici in sta se imenitno zabavala, k čemur jima je pripomoglo pet stvari, ki naj jih naštejemo po vrsti:

1. Mehki sedeži.
2. Prijetno ogrevajoč ogenj.
3. Izboren čaj, ki mu je bilo primešanih nekaj kapljic starega ruma.
4. Suhe smotke, goreče z belim, trdim pepelom, fino dišeče in došle naravnost iz Havane.
5. Prijeten prijateljski pogovor.

Da bi bilo še udobnejše, je Maurice pridno netil ogenj, dasiravno bi ne bilo potrebno, kajti toplota, ki je bila v sobi, bi bila morala zadovoljiti najzmrznejšega Holandca.

— Torej nisi nezadovoljen z današnjim dnevom? — je vprašal Maurice Karla.

— Nezadovoljen, dragi moj? Saj me vendar vidiš, da sem vesel, očaran, navdušen!

— To me veseli.

— In mene šele!... Trdim celo, da morejo biti samo hudobni ljudje, ki razširjajo govorico, da je pisateljski poklic težko dostopen. Da, tako morejo govoriti samo lopovi, zavistneži, gadja zalega!

— All si res prepričan o tem, kar mi pripoveduješ?

— Seveda!

— Dokaži mi.

— Poslušaj me.

— Poslušam.

— No, torej, sprejeli me niso nikjer slabo.

Maurice se je posmejal.

— Zakaj se smeješ?

— Smejati se moram tvojemu navdušenju.

— Zakaj?

— Praviš, da te nikjer niso sprejeli slabo.

— In kaj potem?

— Dragi moj, kakor si mi povedal sam, si doslej potrkal na ena sama vrata.

— Ostala se mi gotovo odpro ravno tako lahko.

— Upajva!

— Sicer pa, kdo pa pravi sploh, da se mi bo treba obračati še kam drugam?

— Kako misliš to?

— Ko se uprizori moja veseloigra v Theatre Francaise bom čakal mirno doma, da me bodo ravnatelji drugih gledališč prosili za igre.

— Potemtakem torej misliš, da bodo oni hodili k tebi?

— Ne dvomim niti najmanje. Uspeh jim je zagotovljen.

— Torej si prepričan, da se ti posreči?

— Ha, zdi se mi, da mi ti ne verjameš? Ali nisi več moj prijatelj?

— Ubogi Karel! — je mrmral Maurice; kako se lovi za praznimi penami! Ubogi Karel!

— Hm, — je dejal Karel, — kaj praviš?

— Jaz.... Nič!

— Pa vendar!

— Mislil sem na svojo sliko, in najbrž sem nehote mislil glasno.

— Ah da, tvoja slika!... Povedati ti moram nekaj.

— Kaj neki?

— Veselo novico.

— Izborno.

(Dalje.)

nje Srbije. Srbija je bila vsikdar poslušna in zvesta napram Rusiji in je bila vsidar pripravljena, da tudi preko svojih moči doprinaša žrtve za carja. Srbski narod je navdušeno prelival svojo kri ne samo za to, ker je veroval v Rusijo, ampak tudi zato, ker je hotel tudi s svoje strani doprinesti žrtev za skupno veliko stvar in ker je bilo ravno to prepričanje v Srbiji, da Rusija raztrga na kose one, ki bi hoteli napasti Srbijo, zvesto vdano Rusiji. Sedaj, ko kot slaboten starec, ponižan do skrajnosti, mora zapustiti srbsko zemljo, mora konstatirati, da je popolno pomanjkanje zanimanja ruske vlade povzročilo končni polom bolje in lepše bodočnosti vrednega srbskega naroda. Ne samo carja, ampak tudi njegove zaveznike kliče pred sodišče resnice, da se opravičijo radi pogube Srbije.

V tem pismu se odraža ves breznadni položaj Srbije — to je klic obupa. Značilna je tudi izjava, ki jo je srbski poslanik v Atenah Balugdžić poslal listu »Hestiji« in o kateri se govori, da je prišla od srbskega vojnega ministrstva. Izjava konstatira, da se srbske bojne sile umikajo v **Albanijo,** da dajo s tem četverosporazumu časa za koncentriranje svojih solunskih čet. Končno pa pravi, da sodelovanje **Italije** naleta na težave vsled navskrižja v naziranju glede Albanije.

V prvo vsebuje ta izjava priznanje, da četverosporazum ni še pripravljen za kako izdatno akcijo in da potrebuje še časa, v drugo — kar smo mi vedno naglašali — da se glede Albanije interesi Grške in Italije križajo in da se ne morejo poravnati, in vsled tega — v tretje — da so upravičeni vsi dvomi, da bi Italija res aktivno nastopila na Balkanu, iz česar moramo sklepati, da so vsa slovesna zatrdila italijanskega ministra za zunanje stvari, Sonnina, bile le zveneče tirade, ki naj bi na italijansko politiko v senci Cadornovih neuspehov vrgla nekoliko trakov svetlobe. Te dni sta se v italijanski zbornici posvetovala Sonnino in Salandra o odredbah, ki jih je ukreniti proti — Grški, ker ta noče priznati brezpogojno zahtevanega jamstva za osiguranje operacijske baze! Tako poroča »Secolo«. In ob takih razmerah naj pride Srbiji pomoč! Moral bi kdo izvršiti čudež, po katerem bi bil italijanski volk sit in bi grška koza ostala cela!

Položaj Srbije v luči teh dejstev — na eni strani polom, na drugi, ki naj bi pomagala, pa še le »priprave«, za katere je treba časa — so primerna ilustracija gori omenjenega pisma nesrečnega kralja Petra carju o položaju Srbije, so priče, kako upravičeno kliče srbski kralj diplomacijo četverosporazuma pred forum pravice. Zato pravi upravičeno berolinski »Lokalanzeiger«, da poslednje vojne odločitve ne prineso bolgarsko-srbski, marveč angleško-francosko-bolgarski boji na — grški meji.

V političnem vrvenju na **Grškem** je nastal majhen odmor, kajti nimamo danes nobenih posebnih vesti. Značilno pa je, da pariški listi očitajo grški vladi, da gleda le na to, kako bi na umeten način odlagala odločitev. Ta očitanja si moremo tolmačiti kot znak, da je tudi ta odmor uspeh diplomacije centralnih vlasti.

Tudi iz **Romunske** in o **ruskih koncentracijah** v Besarabiji ni danes vesti, ki bi jih bilo vredno beležiti.

Vojske naših nasprotnikov v svetovni vojni.

Velika vojna je prinesla celo vrsto presenečenj na političnem, militaričnem in tehničnem polju, in sicer takih, da so celo strokovnjakom in izvedencem v marsičem došla nepričakovano: glede kakovosti, notranje vrednosti, sposobnosti moči in slabosti nasprotnih vojska. O tem prinaša »Rundschau« razpravo, ki bo naše čitatelje zanimala temboli, ker se jim pokaže razlika v gornjih pogledih med italijansko na eni in drugih armadah četverosporazuma.

I.

Italija.

Kraljestvo italijansko je stopilo v svetovno vojno, ko se je zdelo, da je le-ta po tričetrtletnem trajanju že izčrpala prvotne sile vojskujočih, ko so v Rimu sodili, da so borilci začeli zastavljati svoje skrajne, zadnje napore.

Italijanski vojski ni bila do tedaj vojna sreča nikoli posebno naklonjena; to po lastni krivdi, ker vojna sreča se smehlja le sposobnim. Da bi **sama** zmagovala, tega ni znala Italija nikoli, svoje ujedinjenje je mogla doseči le s tujo pomočjo. Tudi sedaj je mislila, da jo bo dobro vozila v združenju z mogočno koalicijo naših nasprotnikov.

Začetkom svetovne vojne ni bila Italija nikakor pripravljena. Pod zaščito trozveze se je čutila dovolj varna, da je mogla svoja oboroževanja kolikortoliko zanemarjati. Tekom malo mesecev pa se je italijanskemu vojskovodstvu posrečilo, da je z neutajljivo spretnostjo po velikem delu dohitela zamude let. Hkratu dobljena bogata d[illegible]redstva so omogočila hitro nab[illegible]a potrebnega materijala. In mobi[illegible], ki se more razdeliti na deset mesecev in ki more sama določiti svoj zaključek, mora končno dobro uspeti.

Ko je Italija končno odkrito vrgla krinko z obraza in se je v drugi polovici majnika vrgla na nas, je mislila, da se svojo milijonsko vojsko v kratkem dovede do splošne odločitve, in se je nadejala s hitro zmago popolnega triumfa, ki ga je menila doseči toliko po lastnem militaričnem uspehu in po izpremembi vojnega položaja vsled njenega nastopa. Slabo poznavajoč in podcenjujoč našo moč, je mislila Italija, da s hitrimi in močnimi udarci ob najmanjših žrtvah in največjih koristih v kratkem dokonča svojo nas izčrpljajočo in razdrobljajočo vojno. Hotela je tu zopet več, nego je mogla. Danes vemo, da se italijansko razvrščanje na naših mejah ni izvršilo tako hitro in točno, kakor je želela. Vkljub dolgemu času za priprave niso transportno vodstvo in železnice izpolnile vseh pričakovanj. Notranja tesnost pred močnim mečem »dednega sovražnika«, je bila z druge strani vkljub vsemu precenjevanju samega sebe tako velika, da je najvišje vodstvo, ki je bilo, kakor se je zdelo, v roki kunktatorja (omahovalca), menilo, da pojde varneje, ako ne izkoristi možnosti presenečenja, in je postopalo s počasno in oprezno metodiko.

Po šestih mesecih italijanske vojne si pač že moremo utsvariti kolikor toliko pravo sliko o delovanju sovražnega vrhovnega vojskinega vodstva. Skušalo je teorijo tujih vojnih izkustev zadnjega leta z odločnim poznavanjem stvari izpremeniti v lastno prakso. Delovalo je po izkušanih vzorih, in se lovilo za originalnostjo in je bilo vedno bolj za razmišljanje, nego pa za tveganje. Če se je pa prerilo do kakega sklepa, je zasledovalo svoje načrte s polno močjo, z redko vztrajnostjo, ki je mejila skoro na trmoglavost, brez ozira na žrtve in izgube. Vsaka najmanjša operacija se pripravlja dolgotrajno, ali temeljito, in če se ni posrečila, se ponavlja neprestano.

Častniški zbor se je v zadnjih letih mnogo naučil, posebno, kar se tiče zavesti o svoji dolžnosti in udanosti do poklica. Častnik, ki vodi čete, je postal — kakor vedno čujemo — svojim ljudem v zgled in pravi voditelj, žnjimi deli nadloge in smrt.

Infanterija je — kakor znano — posebno v času miru zelo neehaka: kar se tiče strumnosti, izvežbanosti, militaričnega duha in vojaške vnanjosti, so velike razlike, n. pr. med jedrovitim Pijemontezom in mehkužnim Napolitancem. V vojni je seveda infanterija drugačna, nego popred: vsi oddelki čet, pa naj so še tako različni v vedenju in izvežbanju, so enakomerno hrabri, neverjetne žilavosti v napadanju in priznanja vredni v prenašanju tudi najtežjih izgub. Osebno delovanje je torej daleko boljše, nego se je splošno pričakovalo, posebno v nevojaških krogih.

O konjenici ni ničesar reči, ker že po naravni stvari v gorski in pozicijski vojni niti ne prihaja do veljave.

Topništvo je v zadnjem letu mnogo napredovalo. Najnoveji jako številen materijal tudi na težkih topovih, velike zaloge municije in taktično dobra poraba zagotovljajo topništvu prvo mesto v italijanski vojski.

Današnja italijanska armada je po svoji moči, bogati in moderni opremi, kakor tudi dobrih kvalitetah, ki jih kažejo v tej vojni častniki in moštvo, mogočen in jako resen nasprotnik. Da Avstro - Ogrska po desetih mesecih svetovne vojne in le z enim delom svojih vojska sama in že pol leta zmagovito odbija tega novega sovražnika, ki je vso svojo silo vrgel proti nam, **to je militaričen veličin in sijajno delo, na katero more biti naša domovina po pravici ponosna!**

Domače vesti.

Dobava živil iz nevtralnega inozemstva. Iz aprovizacijske komisije nam pišejo: Dogaja se često, da nakupujejo občine in zasebniki v inozemstvu riž, mast in druga živila, ki zanje plačujejo ali popolni ali delni znesek kupne cene, ter se obračajo potem do centralnih oblasti na Dunaju, da bi se diplomatičnim potom izposlovalo dovoljenje za uvoz nakupljenega blaga. Ker je absolutno izključeno, da bi se dosegla kaka izjema glede prepovedi izvoza v dotičnih dežel h, se vsi interesenti opozarjajo, da ne sklepajo v inozemstvu nobenih kupčij, ako nimajo za dotično blago že v naprej zagotovljeno dovoljenje za izvoz. Navadna obljuba, da se bo tako dovoljenje izposlovalo, ne prihaja v poštev. Lahko se pa sprejmejo oferte, ako je kot določeni kraj označena kaka postaja v notranjosti naše države in če se je izrecno dogovorilo, da se blago plača šele, ko je prispelo na določeno mesto.

Nevročljive poštne pošiljatve. Poštno in brzojavno ravnateljstvo nam je doposlalo seznam priporočenih in navadnih poštnih pošiljatev (in zavojev), ki so bile v mesecu oktobru v oddelku za nevročljive poštne pošiljatve odprte in ki so jim odpošiljatelji neznani. Ta seznam bo v polnem obsegu priobčen v tukajšnjem uradnem listu »Osservatore triestino«.

Vinkulirane državne zadolžnice so dopuščene kot vadiji in kavcije v obsežju uprave drž. železnic. Glasom odredbe železniškega ministrstva so na službenih mestih uprave državnih železnic dopuščene v zagotovilo (vadije in kavcije) tudi na ime lastnika izdane (vinkulirane) zadolžnice avstrijskega državnega dolga.

Vera in katolicizem. Sertinlanges, ta francoski profesor moralne filozofije v pariškem »Institut Catholique«, je v svojih propovedih — kakor pripoveduje »Kölnische Volks-Zeitung«— v Madeleinski cerkvi od 15. avgusta 1914. do 15. avgusta 1915. govoril tako-le: »Da se reši in brani dežela, kakršna je naša, ne zadošča, da nas razgreva vroč patrijotizem. Naš patrijotizem mora biti **neizmeren, nebrzdan, da, pristranski!** Ta vojna je sveta vojna. Pravičnost jo hoče, nebo jo je dovolilo, križarska vojna je to. **Proti takim sovražnikom je vsako sovraštvo dovoljeno, je vsaka jeza sveta.**« Od nedelje do nedelje je Sertinlanges propovedoval sovraštvo proti Nemčiji. Molitve so imele francoski kolorit. Celo tako-le je rekel Sertinlanges: »Češčene bodite ve matere in soproge, polne milosti, polne boli in žalosti.« Trpljenje vojakov je primerjal Kristovemu trpljenju. »Naš vojak, ki stopa iz strelskega jarka, je — mistično govorjeno — Kristus, ki zapušča jamo gezemansko. Kraj, kjer je padel, je Kalvarija. Ako je ranjen, nas spominja na jagnje božje, o katerem govori Izaija. Tišino v bojnem lazaretu je primerjati s tišino, ki je obdajala Jezusa, ko je trpel smrtne muke. Umirajoči je deležen božjega življenja, ker umira kakor Bog.« — K tem izbruhom sovraštva pripominja »Kölnische Volkszeitung«: »Kot katoliki kličemo glasno: Take propovedi niso katoliške, so bogoskrunske. Katoliški nevtralci že davno soglašajo z nami v tej sodbi in tudi na Francoskem je ljudi, ki globoko obžalujejo take skoke s tira, ali njihove glasove, ako bi se oglasili, nadglasuje krik premnogih.« — Povsem prav in pritrjujemo, ker obsojamo vsak tak izbruh razpaljenega sovraštva, pa naj prihaja od katerekoli strani. Tudi med Nemci je takih razgretih glav. Tem bolj moramo take izbruhe obsojati, ako prihajajo s posvečenega mesta, odkoder pač radi čujemo besedo zvestobe in ljubezni do svoje domovine, nikdar pa ne nekrščanskega sovraštva proti drugim, pa naj so tudi naši sovražniki. Ljubezen do svoje domovine ne zahteva še besnega sovraštva proti drugim deželam in narodom. Duhovnik, ki propoveduje sovraštvo, je najžalostnejši pojav. Zato morejo izbruhi onega francoskega duhovnika vzbujati v nas le zgražanje in ogorčenje. Imamo pa tudi nov dokaz, na kako krivi poti so bili oni, ki so tej vojni hoteli pripisovati tudi verski značaj.

Iz Kolonje. V nedeljo, 12. t. m. popoldne ob treh bo **božičnica** otroškega vrtca CMD. z zanimivim sporedom v prostorih gostilne »pri starem Matevžu«. Sporedu sledi **štrukljev in čajev večer.** K obilni udeležbi vljudno vabi odbor kolonjske CM. podružnice.

Junaške smrti je padel dne 14. novembra na italijanskem bojišču 28letni mladenič **Anton Milković** iz Gropade h. št. 34.

K razpuščenju češke in vseslovanske sokolske zveze. Mnogi mislijo, da so s to odredbo zadeta sokolska društva sploh. Naj posnamemo torej, kar pišejo o stvari »Češkemu Denniku« od poklicane strani: Razpust obeh društev **se nikakor ne nanaša na razpust vseh sokolskih društev v Avstriji,** marveč ste razpuščeni le omenjeni dve društvi, ki ste samostojna pravna subjekta. **Sokolska društva torej niso razpuščena.** Po našem nazoru ni po besedilu ministrskih naredeb niti najmanjšega dvoma, da se te naredbi nanašate le na obe zvezi, ki ste bili društvi in ste obstajali na podlagi oblastnega potrdila pravil.

V obrambo poštenih trgovcev. Tudi za **naše slovenske trgovce so zanimiva izvajanja v glasilu hrvatskega društva „Merkur", v „Hrvatskem trgovačkem listu", v obrambo poštenih trgovcev.** Ti nimajo nič skupnega z izvestnimi špekulanti in izkoriščevalci. Nikdo, ki mu je na časti trgovca in trgovskega stanu, da ne bo hotel opravičevati kake nameravane sleparije. Nasprotno: ni je kazni, ki bi bila dovolj ostra in težka za takega krivca. Toda vprašanje je, kaj se zgodi v tistih slučajih ko se je nekrivda dotičnega trgovca že dokazala? Že dosedaj se je pripetil slučaj, da je bil ugleden zagrebški trgovec obsojen. Šele potem, po njegovem rekurzu in po zaslišanju prič, se je pokazalo, da je tožiteljica vložila že več neresničnih ovadb proti zagrebškim trgovcem. Tu so vmes različne mahinacije, umazani konkurenčni manevri in denuncijacije. S čem se more potem sploh poravnati škodo na užaljeni časti, dobrem glasu trgovca? Kajti, če kje, ima „dobri glas" v trgovstvu največji vpliv. Potrebno bi bilo, da se postavijo javno na sramotni oder imena tistih, ki jim je krivda dokazana. Ne pa narobe, da se sramote po listih imena trgovcev, katerih nekrivda se je pozneje izkazala. — Naj se ustvari pravičen, primeren forum za presojanje postopanja pred razsodbo, Ako se izkaže krivda, potem naj pride zaslužena kazen v najširši javnosti do najostrejega izraza.

Prisrčne pozdrave s severnega bojišča pošiljajo svojcem, znancem in prijateljem: Joško Fonda iz Lokve na Krasu, Ivan Fabec iz Trnovega, Josip Pizent iz Kozine, Ivan Trebec, Josip Mevlja iz Lokve na Krasu, Matija Mevlja, Anton Sila iz Prelož pri Lokvi. Poročajo, da so zdravi in veseli in se nadejajo, da bodo za Veliko noč jedli potice — Zaključujejo: Fantje naši! Držite se dobro proti Italijanom, saj vam pridemo kmalu na pomoč. Zdravo!

Zaustavljen list. Brnske »Lidove Noviny«, ki so glasilo poslanca Stranskega, je oblast ustavila za 14 dni.

Na delu se je 42letni krojač Ivan Pian, ki stanuje v ulici Amalia št. 32, ranil v palec leve roke, vsled česar je moral na zdravniško postajo, kjer mu je službujoči zdravnik izlečil rano in povezal ranjeni prst.

Med otroci. 14letnega Ivana Cotiča, ki stanuje v Rojanu na Marčežinu v hiši 382, je včeraj popoldne ob treh mati privedla na zdravniško postajo. Dečko je namreč imel precej široko, a ne globoko sezajočo rano na levi rami, katero mu je zadal, igraje z nožičem, neki njegov sošolec. Zdravnik je moral dečku zašiti rano z enim šivom.

Umrli so:

Prijavljeni dne 5. t. m. na mestnem fizikatu: Žagar Marija, 13 let, Rocol št. 1118; Debeljak Karolina 22 let, iz neke goriške bolnišnice: Parkar Sofija, 16 let, iz neke goriške bolnišnice; Gorjup Josip, 75 let, iz neke goriške bolnišnice; Červan Ana, 60 let, ul. della Eremo št. 4; Dalfovo Ivanka, 66 let, ul. del Molino a Vento št. 3; Copietano Aleksander, 50 let, ul. delle Set e Fontane št. 4; Germek Anton, 65 let, Rojan št. 584; Brešan Katarina, 68 let, ul. della Fonderia št 3; Smerdù Alojzij, 46 let, ul. sv. Frančiška Ašiškega št. 2; Buljovac Lucija, 71 let, ul. del Teatro št 1; Merlak Jakob, 80 let, ul. Carinzia št. 74.

Prijavljeni dne 6. t. m. na mestnem fizikatu: Černivani Norma, 10 mesecev, ul. dei Giuliani 31; Merlino Anica, 66 let, iz neke goriške bolnišnice; Bensa Andrej, 61 let, iz neke goriške bolnišnice; Marc Marija, 10 mesecev, Vrdela št. 1233.

V mestni bolnišnici dne 4. t. m.: Zanfi Marija, 42 let; Petronio Viktor, leto dni; Ulešič Gregor, 39 let; Kater Jakob 71 let; Vilšek Edvard, 77 let; D'Andrea Josip, 85 let; Liberna Marija, 9 mesecev. — Dne 5. t. m.: Millio Anton, 74 let; Bottegher Elizabeta, 71 let; Tunšek Luka, 39 let; Koron Ivan, 59 let.

Kdo ve kaj?

Štefan Zbogar z družino, iz Bodreža pri Kanalu, je odšel od doma ob začetku italijanske vojne in od tistega časa njegovi sorodniki ne vedo ničesar o njem niti o njegovi družini. Kdor bi vedel zanj, je naprošen, da sporoči njegov naslov njegovemu bratu Alojziju Zbogarju, Trst, ul. Coroneo št. 3 V.

Darovi.

Za hrabre branitelje našega ljubega Primorja so darovali: Premilostljivi monsignor dr. Andrej Karlin: 6 platnenih rjuh, 3 nam. prte, 12 prtičev, 6 srajc, 6 parov spod. hlač, 3 pare volnenih nogavic. Iskrena hvala in Bog plati!

Za naše revne učence je darovala g.a Kacafura: 2 srajci, 1 telovnik, 1 kapo, 1 klobuk. Srčna hvala!

Vladni svetnik dr. Anton Mahkovec je podaril K 20 k dohodkom 1. decembra v Narodnem domu prirejene domoljubne slavnosti. Denar hrani uprava.

V spomin junaka Rudolfa Miklaviča iz Kobarida» c. kr. rez. praporščaka, umrlega dne 26. novembra t. l. vsled ran, zadobljenih na italijanskem bojišču, daruje družina Urbančič-Gruntar iz Bazovice K 10 za podružnico CMD v Bazovici in K 10 za sirote padlih vojakov. Denar hrani uprava.

Izpred sodišča.

Predrag kruh.

Kervatič Marija, pri Sv. Ani doma, je prinesla meseca avgusta škedenjske »bige« v Trst na prodaj. Prodajala je po 38 do 40 vin. kržič, ki je tehtal 65 gramov. Kilogram tega kruha bi stal okoli 6 kron. Tržni komisar Edvard Riva je pa ustavil to prodajalko in jo naznanil sodišču.

Na razpravi, ki se je vršila pred tukajšnjim kazenskim sodiščem, je obtoženka priznala, a rekla, da je ona kupila belo moko na Lesnem trgu kilogram po 5 K 40 vin. Na vprašanje, kdo ji je prodal moko po oni ceni, je odgovorila, da ne ve imena, da jih ne pozna; bile so ženske, ki so moko prodajale.

Po zaslišanju tržnega komisarja je sodnik obsodil obtoženko na 6 dni zapora. Obtoženka je sprejela kazen.

Dva para vojaških čevljev prodajal.

Čevljar Pus Alojzij v ulici Molin grande št. 44 je imel na prodaj dva para vojaških čevljev. Eden par je prodal nekemu Sanu iz Kolonje za 12 kron. To je pa izvedel stražar Orel Franc, ki je zaplenil že prodani par in onega ki je bil še v prodaji. Pus je izpovedal na policiji, da mu je neki Gerbovac Franc, stanujoč v ulici Industria, prinesel čevlje, češ, da naj mu jih proda. Policija je nato proti obema napravila ovadbo radi nakupa sumljivih stvari. Na razpravi, ki se je vršila v oddelku okrajnega sodnika dr. Albertija, se je Pus skliceval na svojo izjavo, podano na policiji. Drugi obtoženec Gerbovac, je pa izjavil, da mu je oba para čevljev zastavil neki nepoznani vojak za 10 kron. Ker ni prišel ta nepoznani vojak po določenem roku po čevlje, jih je Gerbovac nesel k gorenjemu čevljarju in ga naprosil, naj mu jih proda. Ni niti vedel niti sumil, da bi bili čevlji ukradeni.

Sodnik pa je bil prepričan, da vojak — če je bil vojak — nima hkratu enega para čevljev na nogah in še dveh parov na razpolago in je obtoženca Franca Gerbovca obsodil na 48 ur zapora radi nakupa sumljivih stvari, oprostil pa je obtoženca Pus Alojzija.

Obsojeni Gerbovac je sprejel kazen z obljubo, da ne bo nikdar več kupil sumljivih stvari od nepoznanih oseb.

:: MALI OGLASI ::

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste štev. 10. 2436

Meblirana soba se odda (K 24) pošteni gospodični. Ul. Commerciale 9, III. nad levo. 517

Rabljeno volno plačam belo I. vrste K 7·50, belo II. vrste K 6·50, si o I. vrste K 6, sivo II. vrste 5·50, III. vrste K 4. Kupujem tudi baker in medenino. — Ivan Taučer, Via Giulia 44. 604

Iščem takoj močnega učenca za trgovino jestvin. Znidersič, Belvedere 19. 605

Pohištvo za sobico, za spalno sobo K 96. — Ogledala, umivalniki, chiffonier z ogledalom, lončevino, svetiljka in žrjavnica na petrolej, preproge, bluza iz svetle svile, plašč in volneno belo obleko vse proda radi odpotovanja vratar v ul. Rapicio 5. 606

M. Gál se je preselil v ulico S. Sebastiano št. 2. Specijaliteta gumijevih in higijeničnih predmetov. Ceniki zastonj. 587

Svojim sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo, da bo pogreb našega ljubljenega sina in brata

Julijana Gerdol-a

mestnega učitelja in c. in kr. praporščaka v rez.

v torek, dne 7. XII. ob 3 pop., s postaje c. kr. državne železnice v Rocolu na katinarsko pokopališče.

Žalujoča družina.

Novo Pogrebno podjetje, Trst-Corso 47.

Umetni zobje
z in brez čeljusti, zlate krone in obrobki
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

Baker, med
in druge kovine
ter železnine kupuje po najvišjih cenah
M. Scabar
Trst, ul. del Toro 4.

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Čermák
se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.
UMETNI ZOBJE.

Dr. HORVATH
TRST, Via Carintia 39
Specijalist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI
ŠIBKOST in NERVOZNOST
za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIH.
Sprejema od 10 - 1 pop. in 4 - 7 zveče; ob nedeljah od 10 - 1.

PELERINE s kapuco
(loden)
ZIMSKE SUKNJE
OBLEKE
priporoča prodajalnica
Bohinec & Co
Trst, ulica Ponterosso štev. 8 vogal ulice Nuova št. 13.
FINE OBLEKE PO MERI izdelujejo najboljši krojači. — Postrežba točna.